

Ruotsin ekskursio

Posted on [10.5.1967](#) [lvkraati](#)

Vielä 20-luvun alussa konemies oli koulutukseltaan enimmäkseen mäntähöyrykoneen suunnittelija ja konstruktööri, mutta nykypäivän teekkarilla ei ole mitään mahdollisuutta kuluttaa aikaa tähän menneiden polvien arvovaltaiseen pääaineeseen. Sekä koneiden että opintojen kierrosluku on kiihtynyt.

Tänään koneenrakennusteekkarit opiskelee joko lämpövoima-, konstruktio-, konepaja- tai metallitekniikalla linjalla. Huolimatta siitä, että lämpövoimateknillinen linja on uusin ja tästä johtuen nykyaikaisin, lämpövoimateekkarilla kuitenkin on tapana asettaa oma termodynamiikkaa, höyry- ja voimalatekniikkaa käsittävä linjansa ensimmäiseksi. Termodynaamikko voi mahdollisesti päästä pitkälle pelkästään akateemisilla opinnoilla, mutta taitavan höyrytekniikan ja voimalamiehen täytyy tämän lisäksi omistaa kokemuksia, jotka eivät ole hankittavissa opiskelukammiossa vaan vuosia kestäväällä toiminnalla ulkona teknillisellä kentällä, teollisuudessa ja tehtaissa. Opiskeluaikanaan teekkarin on tässä suhteessa tyydyttävä siihen, mitä hän voi kokea harjoitteluajanaan sekä nähdä ja kuulla ekskursioillaan.

Lämpövoimakerhon toinen huomattava ekskursio suunnattiin Ruotsiin. Jotta matkalle saataisiin vankka perusta, aloitimme eräänä lauantai-iltapäivänä saaristoretkellä miellyttävän sään vallitessa Helsingistä Tukholmaan s/s Borella, jonka koneistona on hitaasti pyörivä mäntähöyrykone, nelipaisuntakone turbiinikäyttöisellä välikompressorilla.

Sunnuntai oli käytettävä mm. tutkimiseen, kuinka pitkälle tukholmalaiset olivat päässeet Norrmalmilla ja yöjuna vei meidät sitten Göteborgiin.

Tämän jälkeen tuli ensimmäinen varsinainen ohjelma-osa SKF. Pitkä ja hyvin suunniteltu kiertokäynti ei tietenkään voinut ulottua SKF:n jättiläismäisen tehdaskompleksin kaikkiin osiin, mutta antoi meille selvän näkemyksen kuulalaakerin valmistuksen eri työvaiheista. Erityisen kiinnostavaa oli nähdä työn suunnittelu teräskuulien hionnan ja karkaisun sekä lajittelu ja tarkastuksen kohdalla.

Insinöörit Volvon moottoritehtaalla Skövdessä veivät ensiksi ekskursio-osaanottajat valimoon. Valimon työtahdin on tietenkin vastattava suoraan Volvon kaikkien muiden verstaiden vauhtia. Pistäytyttyämme isolla koneistusosastolla, näimme yhden kolmesta kokoonpanolinjasta ja lopuksi isompien dieselkoneiden koehuoneen.

Matka Smålandin lävitse muodostui kesäretkeksi ja Växsjön kaupunki aamukonsertteineen, jonka soitti Kronbergin rykmentin soittokunta, oli uusi hauska tuttavuus.

Käynnilläämme Svenska Fläktfabrikenin luona kiinnittyi huomiomme erityisesti hiljaiseen peltiverstaaseen ja suureen koelaitokseen paperinkuivauksen aivan uuden tekniikan kehittämiseksi.

Stal-Laval Apparat:in luona Jönköpingissä saimme nähdä, että ison syöttövedenesilämmittimen valmistus, parinsadan ilmakehän paineella vesipuolella, vaatii melko suurta tarkkuutta ja suuria resursseja työkoneiden kohdalla. Vielä paljon isompaa tarkkuutta vaativa on lentokoneiden suihkumoottoreiden roottorien valmistus.

Tämän jälkeen seurasi jäädytyskoneisiin tutustuminen Stal-Refrigeration:in luona Norrköpingissä. Erikoisesti haluamme muistaa kiinnostavaa käyntiä pienessä hallissa, jossa nähtiin kouluesimerkki siitä, kuinka insinööri vetää uutta artikkelia puoliteollisessa mittakaavassa.

Seuraavana päivänä tuli vastaanotto Finspångin linnassa. Verstaassa näimme monta suurta rakenteilla olevaa höyry- ja kaasuturbiinia. Kopiojyrsin kuuden ison matalapainesiiven työstöä varten ja iso koehalli, jossa useita sekä vastapaine- että lauhdekoneita pystytettiin samanaikaisesti.

Nyt siis ekskursion osanottajat olivat jo murtaneet äänivallin ja tulleet sisään supersooniselle alueelle. Kuinka menetellään, jos välttämättä halutaan tietää, mitä silloin tapahtuu, saimme nähdä käynnillämme Flygtekniska Försöksanstaltenilla Brommassa. Täällä saimme nähdä kaksi isoa kaasudynaamista ilmatunnelia ja kuulla jotakin vielä tuntemattomasta hypersoonisesta alueesta.

Ja kuinka sitten pääsin kotiin... sano se!

Käsitykseni ekskursion kokonaisuutena oli ylen positiivinen. Kaikki ekskursionlaiset olivat hyvin kiinnostuneita kaikista teknisistä hienouksista, jotka meille näytettiin. Ja ne hauskuudet, jotka kuuluvat tosiaan onnistuneeseen ekskursion, pysyvät koko ajan järjellisellä, mutta hyvin korkealla teekkarihengen mukaisella tasolla.

P-H Sahlberg ekskursionjulkaisussa 1967